

Vanovický zvon

Vánoce 2018

Zas budou Vánoce...

*Zas budou vánoce, kdekdo je před problémem,
jak urvat alespoň tu hvězdu nad Betlémem.*

*Jak vyhrát ve frontě a sehnat to, co není,
zas budou vánoce, ty svátky zapomnění.*

*Zas budou vánoce, ty svátky vkladních knížek,
dav najde Ježíška a hned ho sejme z kříže.*

*Bude z něj manekýn, tak do výkladních skříní
nade vším zakrouží solventní cherubíni.*

Zas budou vánoce, těžko jít proti větru.

Dveře se zavřely, kdo na to doplatí?

*Těhotná Marie mačká se někde v metru,
bojím se miláčku, mám strach, že potratí.*

(Jan Burian – Předvánoční koleda)

Už je tu zase prosinec a my ještě nemáme nakoupené dárky. Jak to máme všechno stihnout? Uklidit, napéct cukroví, pořídit každému z rodiny alespoň něco malého a přitom se úplně nezruinovat...

Znáte to, ze svých domovů? Já ano. Předvánoční shon je takový nenápadný kazič Vánoc, který se vkrade i do posledních zbytků rodinné

pohody a spustí alarm: „Pozor, pozor budou Vánoce. Zrychli, připrav se, vše nachystej, na nic nezapomeň.“ Jeho dobrou kolegyní a pravou rukou je reklamní masáž. Už od října se na nás z výloh obchodů sypou blýskavé dárečky, z regálů vykukují čerti, andělé i moudří Mikulášové. Tohle vše nám nedovolí zapomenout, že za chvíli tu budou Vánoce.

Vlastně by to byla veliká škoda na Vánoce zapomenout. Je dobré na ně pamatovat, jsou to krásné a důležité svátky. Přála bych nám všem, do letošních Vánoc, abychom se zvládli občas zastavit a rozpomenout.

Rozpomenout se na to, co je smyslem Vánoc.

Rozpomenout se na to, co nám dělalo radost, když jsme byli malými dětmi. Jak jsme bruslili na zamrzlém rybníku a nikomu to nešlo. Jak se člověk bál, když sjížděl na sáňkách z prudkého kopce. Jakou radost nám udělal dobře uplácený sněhulák. Jak jsme byli rádi za teplo domova. Jak krásně vonělo cukroví. A s kolika lidmi jsme se během svátků potkali, usmáli se na sebe a byli k sobě hodní.

Vánoce jsou o radosti a o blízkosti ne o výkonu.

A podobné je to s Adventem. Advent přeloženo z latiny znamená příchod. Očekáváme příchod našeho spasitele Ježíše Krista a máme se na něj připravit. Ta příprava ale nespočívá jen v tom, že uklidíme, nakoupíme dárky a napečeme cukroví. Příprava na příchod Krista spočívá hlavně v tom, že mu budeme podobně jako Jan Křtitel připravovat cestu a uděláme mu místo ve svých srdcích.

Pak i nám může anděl zvěstovat: **„Nebojte se, hle, zvěstuji vám velkou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Anna Peltanová, farářka**

~~~~~

Ohlédnutí se za oslavami 100 let ČCE v Pardubicích

27. 9. – 30. 9. 2018

Je večer, čtvrtek 27. září, nechybí mnoho do úplné tmy a já vystupuji z rychlíku na nádraží v Pardubicích. Pohyb lidí v nádražní hale a před nádražím je tu, myslím, stejný, jako každý jiný den. Až na jednu věc – část těch lidí má totiž dnes směr další cesty společný... a v duchu už se nemohou dočkat, až dorazí do cíle. Tedy do výstavního a společenského

domu Ideon, kde v tuto chvíli začínají několikadenní oslavy 100 let naší církve.

Program oslav byl více než bohatý. Od témat duchovních a biblických jako například o formách modlitby či o ženě v církvi, přes témata církevní, tedy o aktivitách ve sborech, Jeronýmově jednotě a kostelech, o historii církve, současnosti i budoucnosti církve, až po témata celospolečenská jako jsou menšiny národnostní, náboženské i sexuální, migrace a občanství. A jistě jsem ještě nezmínila vše. Program byl pestrý také, co se formy týká. Témata byla nahlížena formou přednášek či patnáctiminutovek (několik kratších přednášek za sebou se společným nadřazeným tématem), přes diskuze, filmy, divadlo, koncerty, po dílny pro mládež a poznávací hru napříč Pardubicemi. A samozřejmě nedílnou součástí setkání byly bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně, ztišení i zpěvy z Taizé.

Hlavním dnem oslav 100 let církve byla sobota. Již v pátek jsme pozorovali výstavbu nemalého zastřešeného pódia na Pernštýnském náměstí, kde se sobotní program odehrával. Sobotní den byl zahájen slavnostními bohoslužbami v prostoru náměstí pod širým nebem za doprovodu orchestru a pěveckého sboru. Bylo krásně slunečno, i když ve stínu poměrně zima, a já cítila zvláštní pocit sounáležitosti a možná i výzvy k větší zodpovědnosti k tomu, co mi tu je svěřeno, k jakémusi pochopení těch 100 anebo vlastně více než 2000 let i výzvy k pokračování „přiložením ruky k dílu“. A do toho zaznívají slova závěru kázání synodního seniora Daniela Ženatého: *„Ježíš vyzve: ‚Hleďte!‘, tedy když vyzve: ‚Hleďte!‘, tak to znamená, že nás ještě něco čeká, že ještě nejsme u konce. Hledejme lásku, tužme po spravedlnosti, přijímejme Krista a jeho dary, přijímejme ho v těch, kdo žijí s námi i v těch, kdo hledají pomoc. (...) Hleďte, není třeba lpět na tom současném. To příští..., to příští je lepší. Do myslí a srdcí lidí u nás i na mnoha místech Evropy a světa se loudí strach.(...) A my přece víme a věříme, že strach účinně likviduje láska. Ta tvoří důvěru, poskytuje bezpečí, přináší naději. Vše se nakonec, milí přátelé, točí okolo dostatku lásky v tomto světě. Přijímejme ji od Boha, přijímejme ji od lidí, žijme ji, rozdávějme ji, na tom záleží. A číňme to tak dlouho, dokud každý z nás smí být na tomto světě. A církev Kristova, ať se jmenuje tak či onak, ať tak činí tak dlouho, dokud Kristus podruhé nepřijde – 100 let sem, 100 let tam.“*

Po skončení bohoslužby pak program pokračoval na Pernštýnském náměstí i ve vnitřních sálech. Na náměstí bylo možné během dne též nalézt posezení a občerstvení, stánky prezentující konkrétní střediska Diakonie a aktivity ČCE a stánky s duchovní literaturou. V průběhu soboty byla též poprvé prezentována kniha Příběhy víry – 100 let v Českobratrské církvi evangelické. V neděli pak byly celé oslavy zakončeny bohoslužbou v sále Ideonu.

Oslavy 100 let církve poskytly i příležitost milých setkání s bratry a sestrami – kamarády, známými, i do té doby neznámými. Ať už během programu, oběda či při dobrovolnictví, prostřednictvím něhož k dobrému průběhu oslav přispěla i část naší mládeže a sestra farářka Anna Peltanová.

Oslav 100 let Českobratrské církve evangelické se účastnili malí i velcí, z blízka i z daleka, a já doufám, že všichni ten čas prožili radostně a že na něj budou, stejně jako já, rádi vzpomínat. *Eliška Zobačová*

~~~~~

Ordinace

Děti necháváme u babičky, cítím se, jako v dobách kdy mi stačila láhev Klášterní svíce (nebo jiné levné pití), baťoh a čirý požitek, že jdu po světě. Užíváme si s Aničkou i cestu, bez závazků, můžeme na chvílku předstírat, že jsme bezdětní, nemusíme být zodpovědní rodiče. Vezeme s sebou Aničky talár, jednu krosnu a tašku, ve které máme slivovici v malých lahvích jako dárek pro spoluvikáře. Cesta nám ubíhá dobře, z Prahy si dokupujeme první třídu (pan průvodčí nás bleskově kontroluje, asi nevypadáme na prvotřídní cestovatele), za chvílku přisedá Asiatka s malým sedmitýdenním miminkem, všechna miminka jsou krásná a tohle není výjimkou, rozněžňuji se nad miminkem a vzpomínám, jak jsou naši kluci velcí. Což byli doopravdy takhle malí? Slivovice se vylévá pomalu do tašky a naplňuje prostor kupé příjemným švestkovým aroma.

V Ústí nás přijímá zdejší celocírkevní farář, mladý člověk plný elánu, který se rozhodl pro misii a chce zkusit obnovovat zdejší sbor. Je vidět jak tím žije celým člověkem, avšak vydrží mu to? Nesemele ho lidská odtažitost a neúspěch? Držím mu palce, je to fajn chlapík. Nabízí nám malbu (asi

6 metrů na 2 metry), přemýšlím, zda by to dal Kamil do dodávky, avšak po uvážení si říkám, že asi ne. Byla by zapotřebí Avie... Sbohem krásný obraze. Vyrážíme do města. Indická restaurace a slovenské pivo Bažant (ostatní slovenská piva stejně nestojí za řeč). Chceme jít do pivnice (hlavně mužské osazenstvo našeho výletu), nakonec končíme v kině na romantickém filmu v sedačce bez dělítky pro zamilované páry. Nakonec to není až tak špatné, ke konci je mi hrozně horko a mám pocit, když se zvedám, že každý vidí, jak jsem se u té romantárny zapotil... Přicházíme k vile, kde je byt faráře a náš nocleh, ohromný prostor, krásný dům, škoda, že už se takové nestaví. Půlnoc. Chuť na dýmku. Mám vše až na sirky. Moje hodná žena mi pomáhá po celém přízemí vilky hledat sirky. Úspěch. Dým na zahradě stoupá nahoru do nebe a my sedíme na kamenech a tiše diskutujeme, abychom nevzbudili ostatní.

Ráno chceme na nákup. Doopravdy vtipný městský policajt, který nám vysvětluje cestu ke Kauflandu. Vzdáváme to a jdeme do Billy, i když je dražší. Dopoledne pomáháme uklízet kostel, krásný kostel celý z červených cihel. Jedna z aktivních členek ústeckého sboru čistí záchod, je to důležitá informace, protože odteď se smí voda vylévat jen ven, ani nevíte, jak to Aničku naštválo, žabomyší války. I když je pravda, že ten hajzlík mohla umýt naposled, až bude vše hotovo.

Odpoledne už se všichni schází, mnoho známých tváří (Tomáš Rozbořil přijel a vlastně je už sbalen do práce na pondělí), a ještě víc pro mě neznámých. Je cítit takové vzrušení, jako že se něco bude dít. Ordinance je jen jednou za život, povolání k službě. Obřad je krásný spousta farářů, synodní senior umí vyslovovat jméno Nagy (čte se Nad'). Když je po všem Anička je ve svém živlu a povídá si s Davidem Balcarem, já jdu okouknout catering a někde má být i víno a káva.

Jiří Peltan

Instalace

Když už si nějaký sbor po všech těch rande-vous plácne s nějakým farářem, stvrzují to instalací tohoto faráře na svůj sbor. Musel jsem doopravdy napsat rande-vous, protože mě celkově to hledání místa kde budeme příštích x let připadalo jako námluvy. Anička jezdila do sborů se ukázat a i kázat, večer byla nějaká ta schůzka u kávy, jemné ptaní, zjišťování jak na tom ten druhý je, a nakonec se to tyhle – dva sbor a farář

– rozhodnou dát dohromady. My teď prožíváme počáteční fázi zamilování s Vanovicemi, a jak doufáme, až budeme odcházet, budeme jako staří manželé, kteří se dobře znají.

Instalace sama pro nás začala už pátek příjezdem prvních hostů, mamky Aničky s rodinou (4 ks). V sobotu se přidali další hosté jako sestra s rodinou (5 ks), farář David Nečil z Českých Budějovic i s rodinou (6 ks) a můj kamarád Roman (1 ks). Během těchto pár dní se projevilo několik věcí, vzhledem k tomu kolik nás bylo. Za prvé dva záchody jsou v těchto počtech tak akorát, tímto tedy apeluji na staršovstvo nesnižovat počet WC. Počet místností je taky jen tak tak, raději bych tedy taktéž nesnižoval. Když dáte někam dva velké stoly k jídlu, většinou mají všichni tendenci vměstnat se k jednomu. Ponaučení je tedy raději jeden velký, než dva malé. Nakupte vždy raději ohromné množství jídla, my jsme tak dle mého učinili a stejně se všechno snědlo. Buďte připraveni, že teenageři budou jako jednu z prvních věcí chtít kód k wifi.

V neděli jsme se v kýžený čas shromáždili v kostele a bylo to pěkné, ne, doopravdy. Ten, kdo mě dobře zná, mohl by si myslet, že to myslím ze srandy, ale mě to doopravdy dojalo. Hlavně ten příchod za zvuku trubek, bylo v tom cosi majestátního. Byl jsem jen na chvíli, a tak mohu jen takto říci, že to bylo pěkné.

Měl jsem totiž děti, a ty by to nezvládly. A tak jsme společně s dalšími dětmi šli vlastně na jedno z největších překvapení toho dne, na skákací hrad, který jsme měli v obýváku. Bylo to zvláštní, jak po obřadu bylo už dole veselí v plném proudu, nahoře děti skákaly jak divé a co chvíli se otevřely dveře a někdo vystoupal, aby viděl skákací hrad v obýváku. Nikdo tomu asi nevěřil, faráři, kamarádi, známí, všichni spěchali ověřit tuto senzaci. Všichni měli jen slova uznání a já myslím, že tohle si bude každý dobře a dlouho pamatovat.

Nakonec se všichni do jednoho rozešli a rozjeli do svých domovů a my jsme byli unaveni, ale šťastni.

PS: V pondělí syn Jonáš nemohl do školky, jelikož si tak namohl svalstvo na nohou, že skoro nemohl chodit, a já jsem mu koupil alpovou mast a mazal mu nohy a vyfoukl jsem hrad, ať si oba dva dají chvíli pauzu.

Jiří Peltan

~~~~~

BOHOSLUŽBY VÁNOCE 2018

Čtvrtek 13. prosince 2018 v 15:30 hodin, Centrum sociálních služeb města Letovice - adventní bohoslužba s vysluhováním Večeře Páně.

Neděle 23. prosince 2018 v 9.30 hodin – dětská vánoční slavnost na faře ve Vanovicích.

Pondělí 24. prosince 2018 v 15.30 hodin - štědrovečerní bohoslužba na faře ve Vanovicích. Bohoslužbu připraví mládež společně s pěveckým sborem Kudykam.

Úterý 25. prosince 2018

- **v 8.00 hodin v Jevíčku** – s vysluhováním Večeře Páně,
- **v 9.30 hodin ve Vanovicích** v kostele – s vysluhováním Večeře Páně,
- **ve 14.30 hodin v Moravské Chrastové** – s vysluhováním Večeře Páně, kázat bude bratr Filip Keller.

Středa 26. prosince 2018

- **v 9.00 hodin v Letovicích** v modlitebně Církve bratrské – s vysluhováním Večeře Páně,
- **v 10.30 hodin ve Vanovicích** na faře – s vysluhováním Večeře Páně, kázat bude bratr farář Jiří Bureš.

Neděle 30. prosince 2018 v 9.30 hodin ve Vanovicích na faře.

Pondělí 31. prosince 2018 v 17.00 hodin ve Vanovicích na faře.

Úterý 1. ledna 2019 v 9.30 hodin ve Vanovicích na faře – s vysluhováním Večeře Páně.

Přejeme Vám Vánoce naplněné vděčností za dar pokoje, lásky a milosti, která se nám nabízí v Kristu Ježíši a v novém roce radost z každého prožitého dne. Těšíme se na společná setkávání.

staršovstvo

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB

Alianční týden modliteb se v roce 2019 uskuteční v týdnu od 6. ledna do 13. ledna. Srdečně jste zváni na následující společná setkání:

Pondělí 7. ledna 2019 v 18.00 hodin v modlitebně Církve bratrské v Letovicích,

Úterý 8. ledna 2019 v 18.00 hodin – v evangelickém kostele v Boskovicích,

Čtvrtek 10. ledna 2019 v 18.00 hodin – na faře ČCE ve Vanovicích,

Pátek 11. ledna 2019 v 18.00 hodin – v modlitebně Církve Adventistů sedmého dne na Roubanské.

Srdečně zveme všechny členy sboru na ekumenickou bohoslužbu, která se bude konat v neděli 20. ledna 2019 v 15.00 hodin v kostele sv. Prokopa v Letovicích.

~~~~~

Tradiční předvánoční koncert

cimbálové muziky Antonína Stehlíka ze Znojma

se koná v sobotu 15. prosince 2018 v 17.00 hodin

v kostelíku v Moravské Chrastové.

ADVENTNÍ KONCERTY V BOSKOVICÍCH

se uskuteční každou adventní neděli vždy v 18.00 hodin

- 9. prosince 2018 vystoupí Dorota Barová – zpěv, violoncello,
- 16. prosince 2018 vystoupí pěvecký sbor NOTA BOSKOVICE (vstupné 120 korun)
- 21. prosince 2018 vystoupí pěvecký sbor KANTILÉNA BRNO.

VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI

~~~~~

Anna Peltanová, farářka sboru

mobil: 737 279 275, e-mail: anna.peltanova@evangnet.cz

Webové stránky sboru: www.vanovice.evangnet.cz

Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Vanovice 60
679 36 Vanovice, tel.: 516 465 627, číslo účtu: 164510322/0300